

# Heidän syntejään ei muistella

Uskon kilpi, sp 29.10.2006

Francis Frangipane: "I Will Remember Their Sins No More!"

*Pyhyyteen voidaan päästä vain, kun Jumalan armo kirkastuu meille.*

## Synnin muurin murtuminen

Onko sinulla ollut joskus hyvä ystävä, josta olet sattunut puhumaan arvostelevasti jollekulle toiselle? Seuraavan kerran, kun tapasitte, huomaisitko, että jotakin teennäistä oli ilmaantunut suhteeseen? Et osannut olla enää yhtä avoin ja rehellinen hänen seurassaan. Tekemäsi synnin vuoksi teidän välillenne oli syntynyt pieni mutta oleellinen etäisyys. Saatoit olla häpeissäsi tekemäsi teon vuoksi, mutta jos jätit katumatta asiaa, aloit karttaa sitä henkilöä, jota loukkasit - jos et hänen seuraansa, niin kuitenkin katseesi ja sydämesi puolesta.

Aiemmin te ehkä jaoitte toistenne kanssa kaikki asiat, mutta nyt persoonallisuuksien läpinäkyvyys, se tuntuu, että saattoi olla kuin kotonaan toisen seurassa, on poissa. Ellei parannusta kuulu, teidän välisenne etäisyys luultavasti kasvaa, kunnes koko ystävyysuhde on ohi. Vaikka ehkä kumpikaan teistä ei ymmärrä, miksi ajauduite erilleen, se rakkaus joka oli välillänne, kuoli pois sen synnin tähden, josta ei syntynyt katumusta.

Samalla tavoin kuin ihmissuhteet pysyvät yllä avoimuuden ja rehellisyyden pohjalta, samoin on laitta meidän suhteessamme Jumalaan. Kun me teemme syntiä, me tiedostamattamme pystytämme muurin itsemme ja taivaan välille. Saatamme yhä käydä kirkossa, mutta eräänlainen etäisyyden ja teeskentelyn tunne nousee esiin sydämestämme.

Kaikki tuollaiset puolustusmekanismit, joiden avulla yritämme pitää Jumalan pois pelistä, lopulta sulkevat meidät sisäänsä ja hengellisesti lukitsevat meidät omaan synnin vankilaamme. Näistä vankiloista voi tulla demonisen painostuksen linnoituksia. Lopulta meidän muurimme, jotka pystytimme Jumalaa vastaan, sulkevat meidät pois Jumalan läsnäolosta ja kahlitsevat sielumme uloimpaan pimeyteen. On mahdollista, että ne muurit, jotka pystytimme itsemme ja Jumalan väliin, ovat olennaiselta olemukseltaan niitä rakennelmia, joita helvetti koostuu.

Jumalan rakkaus on kuitenkin sellaista, että hän rakastaa meitä niin paljon, että hän ei vain vapauta meitä synneistämme, vaan myös niistä kielteisistä vaikutuksista, mitä meidän syntimme on aiheuttanut jumalayhteydellemme. Hän lupaa kaikessa armossaan näin: *Heidän syntejään ja väriä tekojaan minä en enää koskaan muista. (Hepr.10:17)*. Joka kerta kun pyydämme anteeksiantoa, meidän suhteemme hänen kanssaan vapautuu ja uudistuu.

Yhdellä anteeksiantamuksen pyyhkäisyllä - joka on niin täydellinen, että hän lupaa olla muistamatta, mitä teimme väärin - Jumala on luvannut ikuisesti voimassa olevan

maksun jokaisesta synnistä, jota me katuen pyydämme anteeksi. Hän rakastaa meitä niin paljon, että samalla kun hän jatkuvasti pyrkii tekemään täydelliseksi sydämemme asenteen, hän samanaikaisesti antaa meille keinot, miten voimme pitää suhteemme häneen aitona ja esteettömänä.

## **Jeesus maksoi hinnan**

*Kristuksen veressä meillä on lunastus, rikkomustemme anteeksianto. Näin Jumala on antanut armonsa rikkauden tulla runsaana osaksemme... Ef.1:7-8.*

Mitä lunastus merkitsee? Lunastus merkitsee, että "velka tai sitoumus on maksettu". Meitä vastaan oli olemassa velkakirja ja rikosrekisteri. Olemme kaikki velassa Jumalalle, mutta Jeesus kuittasi kaikki velkakirjat, joita meitä vastaan oli olemassa, kuolemalla ristillä.

*Te olitte kuolleita rikkomustenne tähden... mutta Jumala teki teidät eläviksi yhdessä Kristuksen kanssa. Hän antoi meille kaikki rikkomuksemme anteeksi, hän kumosi meitä rasittavan velkakirjan kaikkine määräyksineen ja teki sen mitättömäksi naulitsemalla sen ristiin. Kol.2:13-14.*

Sinä hetkenä, kun hyväksyit Jeesuksen uhrin ja otit hänet sydämeesi, kaikki rikkomukset, joihin olit syyllistynyt, kaikki pahat ajatukset, jokainen vihainen sana ja jokainen ilkeä teko - joista kukin olisi ansainnut oman rangaistuksensa - sai leiman "MAKSETTU": taivaallisen Isän toimesta "LOPPUUN MAKSETTU". Jeesus maksoi kaiken verensä hinnalla. Hän on meidän Lunastajamme! Hän maksoi hinnan, ei vain niistä synneistä, joita olimme tehneet, vaan myös niistä, joita voimme vilpittömästi pyytää anteeksi tänään. Kaikki syntimme on ikuisesti annettu anteeksi ja painettu unohduksiin. Heprealaiskirjeessä sanotaan:

*...hän on jo yhdellä ainoalla uhrilla tehnyt pysyvästi täydellisiksi ne, jotka pyhitetään. Hepr.10:14.*

Ja luumme myös Kolossalaiskirjeestä:

*Jumala näki hyväksi antaa kaiken täyteen asua hänessä sekä hänen välityksellään tehdä sovinnon ja hänen ristinsä verellä vahvistaa rauhan kaiken kanssa, mitä on maan päällä ja taivaissa. Tekin olitte ennen Jumalasta vieraantuneita ja häntä kohtaan vihamielisiä, kun elitte pahojen tekojenne vallassa. Mutta nyt hän on tehnyt teidän kanssanne sovinnon, kun Kristus omassa ruumiissaan kärsi kuoleman asettaakseen teidät pyhinä, nuhteettomina ja moitteettomina Jumalan eteen. Kol.1:19-22.*

Missä on kysymys synnistä, meidän tulee ymmärtää Kristuksen täytetty työ. *Kun nyt Jumala on tehnyt meidät, jotka uskomme, vanhurskaiksi, meillä on Herramme Jeesuksen Kristuksen ansiosta rauha Jumalan kanssa. (Room.5:1).* Jumalan iankaikkisesta näkökulmasta katsoen meidät on vapautettu synnistä. Täällä ajallisessa

elämässä ja erityisesti mielemme alueella synnillä on vielä väliaikainen ote. Jumala on kuitenkin suuressa rakkaudessaan poistamassa ne muurit, jotka synty on luonut erottamaan meitä hänestä.

Tässä yhteydessä on tärkeätä huomata, että Jumala ei ole millään tavalla laskenut pyhyytensä tasoa. Mutta hän tietää, että meistä ei tule koskaan pyhiä, jos aina vaan pelosta vetäydymme hänestä kauemmaksi, sillä ainoastaan hän on pyhä. Niinpä hän on antanut anteeksi ja sovittanut meidät itsensä kanssa Jeesuksen kautta. Kristuksen veriuhri on koitunut maksuksi jokaisesta sielusta, joka parannuksen ja uskon kautta Jeesukseen vilpittömästi etsii yhteyttä Jumalaan.

## **"Minä en muistele"**

Kuinka vähän ymmärrämmekään ikuisesta lunastuksesta! Kuinka monta kertaa Jumala antaa anteeksi? Jos olet todella sydämestäsi antautunut seuraamaan häntä, hän mitätöi sinun syntivelkasi niin usein kuin pyydät. Antaisiko hän anteeksi senkin kaikkein pahimman synnin, mitä osaat kuvitella? Kyllä! Saatat joutua elämään erehdystesi seurauksien kanssa, mutta Jumalan lunastava voima on niin suuri, että syntiselläkin on monia arvokkaita asioita, jotka voidaan vielä varjella. Ja mitä syntiin itseensä tulee, jos itse syvästi ja vilpittömästi kadut sitä, ei Jumala vain anna sitä anteeksi, hän jopa pyyhkii sen kokonaan pois muististaan.

Haluan jakaa kanssasi erään kokemuksen. Eräällä Jumalan miehellä oli armolahja nähdä hengessä ihmisten elämän asioita. Eräässä iltakokouksessa hän palveli muuatta presbyteeripappia ja hänen vaimoan. Hengen antaman armolahjan kautta hän paljasti avioparin menneisyyden, kertoi missä tilanteessa he nyt elivät ja sitten toi esiin sen, mitä oli vielä tulossa. Tämä Jumalan työ teki tähän aviopariin suuren vaikutuksen ja kun profetiat täyttyivät, toi samainen presbyteeripastori kuukautta myöhemmin mukanaan kaksi muuta pastoria vaimoineen henkilökohtaiseen rukouspalveluun eräässä toisessa kokouksessa.

Tiedon sanat toimivat sinä iltana erityisen kirkkaasti ja ensimmäinen näistä aviopareista ihmetteli sitä tarkkuutta ja totuudellisuutta, mikä tuli esiin profeetallisen sanan kautta. Sitten toinen pariskunta astui esiin ja jälleen tiedon sanat toimivat. Profeetta puhui aviomiehelle ja kertoi hänen menneisyytensä, nykyisyytensä ja toi esiin myös näkemyksen hänen tulevaisuudestaan. Sitten tämä Jumalan mies kääntyi tämän toisen pariskunnan vaimon puoleen. Kun hän alkoi puhua tämän naisen menneisyydestä, hän yhtäkkiä pysähtyi. "Sinun menneisyydessäsi on ollut hyvin vakavaa syntiä". Silloin tämä nainen - koki, että hänen pahimmat pelkonsa olivat toteutuneet - muuttui kalpeaksi ja sulki silmänsä. Seurakunnan keskelle laskeutui syvä hiljaisuus ja jokaisen huomio keskittyi tähän tilanteeseen.

Profeetta jatkoi: "Kysyin Herralta, mikä oli se synti, jonka tämä nainen teki". Herra vastasi: "*En muista!*"

Herra oli uskollinen lupauksessaan: *...enkä muistele sinun syntejäsi (Jes.43:25)*. Vaikka tämä pastorin vaimo oli monta kertaa pyytännyt tekoaan anteeksi, hän ei kyennyt uskomaan Jumalan anteeksiannon syvyyteen. Kristus oli upottanut hänen

syntinsä unohduksen mereen. Hän siirsi sen "niin kauaksi kuin itä on lännestä" (Ps.103:12). Kaikkiällä muualla kuin tämän naisen sisäisessä mielen vankilassa hänen syntivelkansa oli maksettu ja siirretty pois. Ja suuresta armostaan hän puhdisti nyt sen sieltäkin!

Voi mitä taakkoja me kannammekaan, mikä syyllisyys ja vajavuus ympäröikään meitä vain koska emme hyväksy Jumalan täydellistä ja kokonaisvaltaista anteeksiantamusta! Jesajan kirjasta luemme:

*Mutta minä, minä itse pyyhin pois sinun rikkomuksesi oman itseni tähden enkä muistele sinun syntejäsi. Jes.43.25.*

Kuinka suuri onkaan Jumala, jota palvelemme. Kuinka ihana rakkaudessaan meitä kohtaan. Hän on meidän Lunastajamme! Meidän Vapahtajamme! Jos olet halukas antamaan anteeksi toisille ja pyydät vain saada itsekin anteeksi, hän antaa sinulle anteeksi sinun syntivelkasi aina, kun käännyt katuen hänen puoleensa. Hän lupaa, että hän ei enää muista syntejäsi. Hän joka kutsuu meitä täydellisyydellään, on myös valmistanut meille aidon mahdollisuuden lähestyä häntä. Pyhyiden tie vie kasvavaan Jumalan armon osallisuuteen.

Francis Frangipane

Copyright 2006 Arrow Publications.

Julkaistu luvalla. Francis Frangipane toimii pastorina Yhdysvalloissa, Cedar Rapidsissa, Iowassa. Hänen nettisivujensa osoite on [www.frangipane.org](http://www.frangipane.org)